
OGRUDZIĆ SIĘ (4) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

fut 3 sg ogrudzi się (3). ◇ con 3 sg m by się ogrudził (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) w.

*Pokaleczyć stopy na ostrej grudzie, przen: doznać czegoś złego (4) : A kogo wiatr [pychy] zaleci/
káždy się ogrudzi. RejWiz 166v; Bo dziś kotá gdy on chce/ wiele ciągnie ludzi/ A on się y bez
potkow/ nigdy nie ogrudzi. RejZwierz 68v.*

*ogrudzić się z czego (1): Powiedzcie iednoftáynie wfzyftki fwoie głófy/ Iákoby się z náfzych fpraw
nie ogrudził bofy. BielSjem 29v.*

*ogrudzić się na czym (1): Ale gdy ie [ciało] Pan záfie mocą fwą obudzi/ Bárzo się náfzá páni [tj.
śmierć] ná pyafku ogrudzi. RejWiz 106.*

ZCh